

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glđ. 21—
Za samo večerno izdanje 12—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Kakor je razvidno iz lista samega, ima se naročnina plačevati naprej. — Da se enkrat napravi red o plačevanju naročnine, odločili smo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej pošiljal list le onim častitim gg. naročnikom, kateri so plačali naročnino naprej.

Opozorjamo torej one gg. naročnike, kateri niso še obnovili naročnino, da to store do 1. oktobra t. l., ker drugače se jim list ustavi.

Zajedno naznanjamo, da se bode od 1. oktobra t. l. naprej računala naročnina le od 1. ali 15. vsacega meseca naprej. UPRAVA „EDINOSTI“.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

New-York 24. V premogokopu pri Bronsonville je nastala eksplozija, ob kateri je bilo podsutih 54 rudarjev. Od teh se jih je moglo rešiti samo 27. Dosedaj so izvlekli samo osem mrličev, ki so pohabljeni tako, da jih ni moči spoznati.

Frankobrod 24. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Tien-Tsiu (Kitaj), da je pretrgana železniška zveza med Tien-Tsiu in Pekinom ter da se razširjajo resne govorice o položaju v Pekingu.

London 24. »Times« poročajo iz Pekinga, da so se včeraj, t. j. v petek, cesar in vsi viši državni uradniki poklonili cesarici in da je v Pekingu vse mirno.

Bern 24. Imena anarhistov, katere je iztirjal zavezni svet, objavijo se najbrže tekom nekoliko

dnij. Med temi se nahajajo osebe, katere se morajo prej prijeti, preden jih je moči iztirati.

Rim 24. »Agencija Stefani« javlja iz Londona: Po verjetnih poročilih iz Kolumbije je tamšnja vlada postala bolj popustljiva glede pretrganja diplomatske zveze z Italijo in je izrekla svoje sporazumljenje o tem, da zastopa italijanske interese angleški konzul v Bogoti.

Pariz 24. Veliko število volilcev iz pariškega predmestja Clignancourt je sklenilo, da o bodočih volitvah postavijo Picquarta za kandidata.

London 25. (Reuterjeva pisarna). Angležka, Rusija in Francozka podpišejo tekom 24 ur dogovor za pomirjenje Krete in odpošljejo takoj ultimatum sultanu, naj vsprejme ta načrt. Rečene vlasti ne dopuste nikakor, da bi se zavlačevala stvar in odpošljejo takoj svojih ladij v Dardanele in, ako bo trebalo, tudi dalje.

Slavnost na Proseku.

(Zvršetek.)

Ob 1. uri popoldne je bil banket, katerega se je udeležilo do 70 oseb, njim na čelu poslanci Ivan Nabergoj, Fran Dollenz, Ivan in Alojzij Goriup, župnik Martelane in več družih odličnjakov iz mesta in okolice in gospa kumica. Banket se je vršil pod velikim, jako lepo prirejenim šatorom na dvorišču gostilne Lukševe.

Predsednik »Hajdriha«, gospod deželni posl. Vekoslav Goriup, je v prisrčnih besedah pozdravil zbrano družbo, katero so — tako je menil — privela skupaj jednaka čutila. Gospod dež. poslanec Nabergoj je v zbranih besedah napil gospej kumici. Gospa Felicita Goriupova se je za-

hvalila, rekši, da na vspehu današnje slavnosti je zahvaliti vrle rodoljube, katerim je na čelu ravno g. Nabergoj, in je vskliknila navdušeno, da vsaka slovenska žena mora biti tudi narodna!! Ljubezen do naroda je v dolžnost sloverskemu ženstvu. Navzoči so oduševljeno pritrdjevali takim zlatim besedam iz ust žene. Gosp. Alojzij Goriup je napil obema delavskima društvoma, starosta dr. Gregorin predsedniku društva »Hajdrih«, »Prvaškemu Sokolu« in poslanecem.

Z banketom smo morali hiteti, ker se je že naznanjal prihod Križanov in Nabrežincev, katere so Prosečani vsprejeli prisrčno — bratski. Po prihodu teh smo se razvrstili zopet in odkorakali tremi godbami — prvaško, križko in Nabrežinsko — v sprevedu na vsprejem popoldanskih gostov, došlih na Kontovelj. Čim smo došli na višino pred Prosekom, zazrli smo v radostno presenečenje, kako se vali cela masa ljudij od Kontovelja proti nam. Na stotine ženskih in moških solčnikov se je dvigalo iz mase, tako, da je bilo videti kakor da korakajo vsi pod jedno samo raznobojno pisano streho. Ob sviranju godeb in pokanju topičev so se približali ti novi gostje — daleč na okolo je bila glava pri glavi.

Izletnike je pozdravilo dekle Spangerjeva nastopno:

Slavno društvo! Dragi rojaki in rojakinje! V imenu proseških deklet, v imenu vseh vaščanov, v imenu pevskega društva »Hajdrih« vas prisrčno pozdravljam in vam kličem: Dobro došli! Ne najdete v nas veličastnega sprejema, — ne najdete šopirnega bogatstva, — a najdete sre vam sorodnih, ki čutijo z vami. Presrečna hvala vam, da ste današnjo slavnost počastili. Želimo, da ista ostane tudi vam v veselem spominu.

PODLISTEK.

40

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Sanoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Izplačal sem mu 5000 cekinov in predal sem mu veliko zlato medaljo od sinjorije, v vrednosti 2000 cekinov. Saj je Posedaričeva glava dovolj draga. Ali človek bi mogel počiti srda, ker niso zgrabili Juriše.«

»On je moder in Rabata se ga tudi nekoliko boji, zlasti od kar je prijel Lenkovičevo pismo. Vi ste osobito jezen na Jurišo, signor Vittorio, odkar Vam je ugrabil lepo Bodulko.«

»In še kakò, sangue di Dio, da ga dobim v pesti! A kje je ona?«

»Gotovo tu v mestu. To hočete li? A per Baccio?« se je udaril poročnik z dlanom ob čelo. »Prišlo mi je nekaj na misel. Kaj, ako Vam pri-skrbimo Dumo in vlovimo tudi Orloviča?«

»Kakšna vražja misel!« se je nasmešnil Vittorio.

»Pustite me. Pojdite z menoj.«

Obojica je zavila za ogel. Ko sta prebredla nekoliko ulic, dospela sta do kolibe blizu mestnega zida. Poročnik je potrkal na okno. Čez nekoliko trenutkov je zasvetila v sobi luč, a kmalu na to so se odprla vrata. Benečana sta vstopila v hišo. V mali mračni sobici je bila postelja, s pokrivalom, vegava stolica, stara miza, a na njej svetiljka in čuša žganja. Na zidu so viseli: puška, nož, torba in velika srebrna slika Matere Božje.

»O! Vi gospod!« začel si je si kuštrav rudečeglavec vtirati oči. Kaj Vas nosi sem ob tem času? Polnoč je že minula. Malo prej sem slišal, kako so si straže klicale.«

»Bogdanič!« je začel Capogrosso, ko je sel na posteljo in dvignil cekin v zrak, »poznaš-li to?«

»E, kako da ne?« je pokazal Bogdanič zobe — »cekin!«

»Za to se vdobi mnogo žganja,« je pristavil častnik, dočim je Vittorio stal ob vratih.

»E, in še koliko,« je odvrnil Uskok.

»Za glavo »Črnega Nike« si vdobil danes deset cekinov.«

»Sem in vredna jih je bila.«

»Pa kako si ga vlovil?« je vprašal Vittorio.

»E, gospod!« je rekel Bogdanič, »lepo. Ali to vam je bil peklenski posel. Da ga prinesem živega! Sem-li jaz dojilja, a on neumno dete? E, tako — puc — izza pečine, — zato se mnogo ne vpraša, ali živega. Pustili so me iz mesta. Izvlekel sem nož, vrezal se malo v roko, tako, da se je pokazala kri. Kar skokoma sem pohitel na Orlovo gnjezdo, kjer se po jarkih skrivajo uskoki. Šel sem pred nje, pa jadikuj, pa o jej mati, mati moja! In izmišljeval sem si, kako so me hoteli obesiti, a jaz sem se skrnil in ležal, in ko me je ranil dragonec, skočil sem revež se zida, pa sem komaj odnesel glavo in mnogo take cigajnarije. In res, verjeli so mi. Napojili so me, nasitili in povezali mi rano. Tu sem živel dva dni prav gosposki. Tukaj sem našel tudi »Črnega Niko,« bodi mir njegovi duši! Niko,

sem rekel sinoči, rana me peče. Nekaj sem ti dolžan, ali glej, za-me je dovolj pokore, pa saj smo krščanski ljudje. Daj Niko, pojdi jutri ob zori malo dol po hribu, pa poišči tam pod pečino nekaj korenin za mojo rano. Dobro, je rekel Niko, ko naju je združila nesreča, kakor da ni bilo nikdar nič med nama, rudečeglavec, naj bode! Ob zori je šel moj Niko dol po hribu, žalostna mu majka, a jaz sem lezel za grmovjem po hribu in zlezal za pečino pod grm, mrtev kakor lisica, ko se pregreši nad ptičem. In Niko je prišel. Jaz se nisem ganil, on se mi je približeval in oddaljena sva bila kake dobre pol ure od jarka. Niko se je pripognil, a jaz skokoma njemu na pleča; vrgel sem mu plašč čez glavo, zvezal mu, kleče mu na plečah, glavo in roke, vrgel ga kakor vrečo čez ramo, in hajde z njim brez obzira v Senj. Žal mi je, da nesrečnika nisem sam prodal. Od strani sem gledal, kako ste ga oddali beneškim Arbanasom, a oni, tulč kakor volkovi, so zgrabili nasrečnika, pa na vrvi z njim med nebo in zemljo, niti z Bogom mu niso rekli. Nesrečni Niko! Kaj hočemo?«

»Ali si lump, da ti ni para,« se je nasmejal poročnik.

»Kaj hočete; kadar ni pri sosedu kokoši, kradi jih svojemu gospodarju. Suho grlo ne čaka nebeške rose.«

»Čuj,« je nastavljal Capogrosso, »trideset takšnih rumenjakov dobodeš.«

(Pride še).

Na tem kratkem a pristranem pozdravu se je zahvalila v imenu vseh izletnikov pevka »Slov. pevskega društva«, gospica Kobalova. A potem smo odkorakali v dolgem sprevedu na drugo stran vasi: vsprejemati goste z Opčin, Trebič, Padrič, Bazovice itd. Le-ti so se pripeljali v impozantnem številu na vozeh, bogato odičenih zastavami. Iz onih vasi se nismo nadejali toliko udeležbe, bili smo prese- nečeni radostno. Pomnožen se s temi zadnjimi do- šleci pomikal se je spreved zopet na Prosek. Gledé števila udeležencev se je v tem hipu vsa slavnost povzpela na hunece. V sprevedu in po ulicah je bilo nagromadenih najmanj 6000 ljudi. Ko smo se približali slavoloku, zazrli smo diven prizor, ki je vzbujal neopisno navdušenje: visoko gori, na lepo prirejani galeriji velikanskega slavoloka so stala proseška dekleta in so sipala cvetje doli na spre- ved — — —! Izborna, krasna misel je bilo res to.

In kako so se množice usuvale na dvorišče gostilne Balančeve, kjer se je imel vršiti koncert! Kar v hipu je bila glava pri glavi na dvorišču, na katerem je prostora za najmanj 3000 ljudi.

Koncerta ne bomo opisovali. Omenjamo le, da je predsednik »Hajdriha« v krasnem daljšem govoru označil pomen današnjega dne, da so pev- ska društva tekmovala med seboj, da je navduše- nje naraščalo od točke do točke, da je bilo veselje splošno in nekaljeno, da je vladal uzoren red od prvega začetka do zaključka, da se je po koncertu raztegnilo veselje po vsej vasi proseški, ker so pevska društva prepevala po raznih gostilnah, ter da je bilo soglasno menenje, da take slavnosti še ni videla tržaška okolica.

Le preneglo je prišla 10. ura, čas odhoda. Ob 10. uri smo se jeli zbirati okolo bajno razsvetlje- nega slavoloka: društva z zastavami, 3 godbe in množice ljudstva, noseče balone in bengalične ognje, ter vsklikajoče, da se je razlegalo daleč tja po vasi in v temno noč. Tako se je ta masa premikala ob sviranju godeb in urnebesnem vsklikanju, na čelu jej predsedniki raznih društev.

Razstane pred vasjo je bil najpristranejši. »Živio« »Slava« in Na-zdar-klicev ni bilo ni konca ne kraja. Slednjič smo se ločili vendar in smo v nepreglednih vrstah stopali doli proti Trstu in smo — zroči doli v Barkovlje, kjer je irredenta spu- ščala svoje rakete v poznanem razvrščenju barv — klicali: le spuščajte, le butajte ob to **naše** ob- režje: mi smo vendar tu in se zavedamo svoje pravice do tega, da smo tu!!

Nekoliko opazek na adreso oblasti in nasprot- nikov si pridržimo za prihodnjič. Tudi došle po- zdrave priobčimo prihodnjič.

Politični pregled.

Adresa dež. zbora goriškega do Njeg. Veličanstva se glasi: Vaše Veličanstvo! Dne 2. decembra tekočega leta konča polustoletje, odkar je hotela božja previdnost, da se v mogočnih rokah Vašega Veličanstva združi vrhovno vladarstvo av- strijskih ljudstev in da nova doba požene v cvet sveže življenje.

Ž čutom največjega občudovanja, ki ga vz- bujajo spomini iz te dobe prizadevanja in uspehov, bojov in zmag, britkosti in radosti, spaja se pre- bivalstvu poknežene grofovine goriške in gradiške radost videti, da je ta doba srečno končala in nade, da se bo Vašemu Veličanstvu slava preteklosti sijajno odsevala v sladkem zadoščenju in svetlih uspehih bodočih dnij, katere bo venčala otroška ljubezen srečnih in hvaležnih narodov.

Z razsvitljeno zavestjo, da je zelo težavna naloga osrečiti narode, lotilo se je Vaše Velič. proble- mov intelektualnega polit. in gospodarskega prepo- roda, in kakor so visoka stopinja popolnosti dosežena po velikanskih preuravnavah v vseh panogah javne uprave, čudoviti vzlet v razvoju znanosti in slov- stva, obširne navedbe v to, da se ožive trgovina, viri produkcije in dela, občudovanja vredna dela milosrčnosti visokodušnim srecem podeljena — oja- čila ljubezen ter unela čute hvaležnosti v sedanjih oblagodarjenih rodovih; tako bodo dragocene mo- numentalne stavbe, mnogobrojno nasejane po ce- sarstvu, svedočile prihodnjim vekom, kako so se pospeševale umetnosti; velikanski razvoj vojne sile na suhem in na morju pa zjamčuje ugledno moč države.

Vse se sklada v to, da v čudoviti harmoniji poveljuje o jubileju slavo Vašega očetovskega vladarstva, da v sijajnem blesku razodeva darove Vašega vzvišenega duha, Vašo modrost, Vaše kreposti.

Deželni zbor Vaše poknežene grofovine go- riške in gradiške kakor najudaniši zastopnik ljud- stva, ki se s tradicijsko ljubeznijo oklepa Va- šega Veličanstva, je srečen, da more na podnožje staroslavne prestola položiti v proslavo prebla- ženega jubileja kakor znak ponižnega čiščenja is- kreno voščilo:

Bog ohrani, obvaruj, blagoslovi Vaše Veli- čanstvo in prejasno Cesarsko in Kraljevsko hišo!

O nalogah zbornice poslancev. Pred- večerajšnja »W. Abendpost« prinaša na prvem mestu članek o nalogi državnega zbora, v katerem izvaja, da se pričakuje vsestransko od sedanjega petnaj- stega zasedanja zbornice poslancev, da ista pokaže končno, da je zmožna delati. Med mnogoštevil- nimi nalogami velike važnosti, ki čakajo rešitve, so v prvi vrsti predloge glede pogodbe z Oger- sko. V očigled vedno glasnejšim pritožbam av- strijskih industrijelcev in trgovcev o resnih posledicah negotovosti razmerja med obema polovicama države, pač ni potreba natančneje o razpravljati vred- nosti pogodbe. Za tem prihaja finančni zakon za tekoče leto. Pričakovati je, da bo državni zbor varoval svoje najvažnejše pravo dovoljenja dohod- kov in izdatkov in da takoj prične dotična posve- tovanja. V novejši državni zgodovini se nahaja mnogo ustavnih konfliktov, ki so jih povzročili napadi vlad na parlamentarno pravo do budgeta. Popolnoma novo pa bi bilo, ako bi si vlada z vsemi močmi prizadevala, da reši državni proračun ustavnim putem, a državni zbor bi se odtegnil temu prizadevanju. Parlamen- tarne razmere silijo tudi, da se državni zbor opo- minja na dolžnost, da reši državni proračun. Na- dalje še leži v državnemu zboru predlog o dohodku iz prodaje sladkorja, ki, kakor je umevno samo ob sebi, odpade o definitivni uravnavi pogodbe. Ta dohodek bo služil v pokritje stroškov za povi- šanje plač uradnikov in namerovanemu zboljšanju dohodkov državnih služabnikov, katero je sedaj, po zvišanju uradniških plač, neobhodno potrebno, kakor tudi za zboljšanje plač finančnega moštva.

Vspričo položaja mnogoštevilnih kategorij v služabništvu je uravnavanje plač naravnost nujna. Ravno tako je potreben pristojbinski zakon, ki zmanjša pristojbine o prepisovanju kmečkih po- sestij. Nadalje zakon, tičeči se lokalnih železnice, in končno trgovinska pogodba z Japonsko. Tu se je ozirati na to, da se zveze na zunaj ločijo od no- tranjih zmešnjav. O tem prihajajo v poštev tudi zelo važni interesi izvozne industrije in trgovine na morju. Opravičeni zahtevi po deležu na komerci- jelnem pridobivanju v iztočni Aziji ne sme biti odpora v razmerah ljudskega zastopstva. »Wiener Abendpost« zaključuje svoja izvajanja tako: »Ako- ravno je za presojevanje delavne možnosti zakono- daje to merilo skromno že z bok kratko določenega časa, vendar se sme izreči, da bo parlament, na- dahnjeno dobro voljo, v stanju, zadostiti tudi takim dalekosežnim zahtevam.«

V drugem članku naznanja rečeni list, da se je finančnemu ministru — pomočjo §. 3. cesarske navedbe o budgetnem provizoriju za drugo polovico tega leta, s katero je bila vlada pooblaščená pora- biti dvajset milijonov — posrečilo, znižati na pet milijonov svoto izdatkov, ki se morajo povrniti, in katero svoto je bil finančni minister v svojem eks- pozeju določil najmanj na 22 milijonov.

K položaju. Z Dunaja nam pišejo: »Vest, došla iz Ljubljane, je zadela stranke iz večine kakor strela iz jasnega. Ves politički svet na Du- naju je govoril le o eventualnem izstopu Sloven- cev iz večine in o neizogibnih posledicah temu koraku. To je naravno, saj svet do sedaj ni bil vajen, čuti tako odločnih besed od strani Hrvatov in Slovencev. Seja parlamentarne komisije desnice je trajala cele tri ure ravno radi odnošajev v slo- venskih in hrvatskih pokrajinah. V tej seji so bili zastopani vsi klubi večine. Slovence in Hrvate so zastopali Povše, dr. Ferjančič, Spinčič, in Perić. Razpravo o slovenskih odnošajih je za- počel posl. Povše. Isti je navajal in pojašnjeval razne odredbe vlade iz novejšega časa, nasprotne Hrvatom in Slovence. Povdarjal je posebno pre- ziranje Slovencev o sklicanju dež. zbora goriškega in pa zadnje dogodke v Trstu, oziroma

strogost postopanja proti onim, ki so dali duška proti drznemu vedenju izvestnih krogov. Zaključil je Povše z izjavo, da se z Slovenci in Hrvati po- stopa tako, kakor bi se jih hotelo pogubiti. Posl. Ferjančič je povdarjal, da Slovenci ne bodo mirovali, dokler se ne popravi, kar se je zagrešilo znanim odlokom višega sodišča v Gradi.

Poslanec Spinčič je govoril o razmerah Hrvatov in Slovencev v Istri in v Trstu. Tako obširno se menda še ni govorilo o naših razmerah v parlamentarni komisiji desnice. Omenjal je nekih dogovorov z Italijo, ki so ugodnejši za tuje držav- ljane, nego za domače; govoril je o prednostih, ki jih uživajo tuji delavci pred domačimi; o dogod- kih v deželnih zbora v Trstu in v Poreču; prav- il je, kako postopajo izvršujoči organi in povdar- jal je, kako krivo so često obveščene osrednje oblasti; navajal je iz najnoveje dobe, kako neču- veno se postopa z onimi, ki ne zahtevajo družega, nego vršenje prava in zakona. Gosp. Spinčič ni pozabil tudi, kako je z hrvatskim in slovenskim poukom, kako postopajo sodne oblasti, kako se po- stopa o volitvah in družih prilikah. Povdarjal je, da izjavlja v imenu slovenskih zastopnikov Trsta in Istre in njihovih političkih prijateljev — tudi najzmernejih — menenje, da so Hrvati in Slovenci žrtva — zna se komu.

Vsi zbrani so poslušali pozorno vso trojico poslancev slovenskega in hrvatskega naroda. Često so se zgrajali ter posezali v besedo. Najprvi je to storil ministerski predsednik sam. Isti je pojašnje- val nekatere stvari, o nekaterih je obljubil zbolj- šanja, o nekaterih se hoče obvestiti. Na sploh pa je rekel, da njemu je načelo pravičnost.

Tako hoče in zahteva tudi od svojih pod- ložnih, naj bodo pravični do vsakogar. Poslanec, ekseleacea Bilinski, dr. Engel, Lupul in tudi Ja- worski so izjavili, da so pripravljeni ukup- no podpirati vse korake, ki jih store slovenski in hrvatski poslanci v pri- log naroda, katerega zastopajo. Zajedno so povdarjali potrebo solidarnosti vseh klub- ov večine.«

O zahtevah Slovencev in Hrvatov opaža »Information«, da ne segajo predaleč ter da jih bode morala do neke mere spolniti vsaka vlada.

O pripravi za otvorjenje državnega zbora smo čitali včeraj vse polno ugibanj, ki pa so že brez pomena v tem hipu, ko se je v zbornici že pričel veliki čin sam. Parlamentarni mlin že ro- poče in ne boče čakati dolgo, da bomo vedeli, kake moke nam je pričakovati od njega.

Domače vesti.

Še jedno gospodu grofu Thunu. Zatrdivši, da je dobro obveščen o razmerah na Primorskem, je pozval grof Thun slovenske poslance, naj upli- vajo v pomirljivem zmislu, sicer da utegne priti na Primorskem do reakcije, do protislovenskega gibanja.

Torej, taka nevarnost nam žuga tudi! Vse grozne borbe, ki jih doprinašamo, vse, kar se do- gaja proti nam širom vse Istre, v Gorici in v Trstu, vsi divjaški prizori v deželnih zbornicah v Trstu in Pulju, vsi naši klici po najprimitivnejem pravu, vse tužno stanje, ki je iztisnilo poslancu Spinčiču obupen klic o umirajočih, ki pozdravljajo — vse to so torej le grozne sanje, ali pa divji izrodki razburjene domišljije! Pa da bi utegnili nastati kako protislovensko gibanje, ako ne bo- demo pridni! Tako je rekel njegova ekseleacea grof Thun in je dokazal s tem, da je res izborno obveščen o dogodkih in razmerah na Primorskem.

Canti schiamazzi. Tako neki je imenoval gosp. policijski nadzornik v Barkovljah povsem mirno, o belem dnevu ubrano pevano nedolžno slovensko pesem slovenskih abiturijentov dne 18. julija v gostilni »Narodnega doma« v Barkovljah. No, ako je za gospoda policijskega nadzornika in njega somišljenike res bila ona čisto nedolžna in povsem mirna zasebna, mala svobodna zabava go- spodov abiturijentov vredna naslova »Canti schiamazzi«, prav radovedni smo, kako ime daje gosp. policijski nadzornik v Barkovljah onemu ostudnemu ponočnemu, žaljivemu tulenju tržaških vlačug, ki se svobodno vozarijo po noči se svojimi začasnimi ljubimi po Barkovljah, hripavo pre- pevaje, oziroma kričaje razne škandalozne italijan-

ske pesmi! In to, kakor rečeno, ob pozni ponočni uri, ko je tamošnje prebivalstvo večinoma že leglo k počitku. Mari se zdi gospodu tako petje oziroma rujevanje: Canti amorosi?! — Kaj pa tisto ostudno večkratno preklinjevanje tam iz-pred kavarne, kakoršno je ni dolgo temu vzbudilo iz spanja po koneu vse tamošnje bližnje prebivalce?! Mari se zdi tako ponočno počenje g. pol. nadzorniku: Un caso semplice?!

Je že tako: Italijani so dobri in mirni ljudje, ki ne store nikomur nič slabega! Kaj ne, gospodje?!

Kaj hočete? Jesenski čas je tu in mi postajamo žnjim sitni, kakor so vse jesenske muhe.

S.

Slovenskim abiturijentom! Nekaj dni še in pridete v vseučiliška mesta. Pričinja se za Vas akademiška doba, ki odloči Vaše bodoče življenje. Poleg strokovne izobrazbe pripravljali se boste na resno delo za svobodo in napredek našega naroda, zvesti obljubam, ki ste jih zaprisegli v slovesnem trenutku svojega razstanka.

V tujem mestu najdete svojo ožjo domovino v krogu svojih rojakov. Vas vseh, ki stopate na akademiška tla dunajska, vabi podpisani odbor, da vstopite v »Slovenijo«.

»Slovenija« je od ustanovitve svoje središče slovenskega dijaštva na Dunaji in je bila kakor tako splošno proglašena tudi letos na vsedijaškem shodu. To naše najstarejše akademično društvo Vam nudi ne samo s svoje bogato knjižnico mnogo zanimivega in poučnega, temveč i obilica domačih in tujih lisov je na razpolago v čitalnici.

V klubih se z znanstvenega stališča premo-trivajo razna strokovna vprašanja bodisi v predavanjih, bodisi v razgovorih. Na občnih zborih, sestankih, zabavnih večerih pa vlada mejebojno spoštovanje in goji pravo tovarištvo.

Organizacija v tujini je neprecenljive važnosti ne samo za nas dijake, temveč tudi za bodočnost našega naroda.

»Vse za narod in svobodo!« je naše geslo. To bodi geslo vsakega slovenskega dijaka!

Opomnja: Členi se sprejemajo od 5. oktobra n prej vsak dan od 12.—2. ure pop. v društvenih prostorih. Oovodošlim daje odbor drage volje pojasnila o vpisovanju na vseučilišču, o potrebnih korakih za podpore itd. Do 4. oktobra morejo se abiturijentje za informacije oglašiti tudi pri društvenem predsedniku v Ljubljani.

Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaj,
VIII. Lederergasse 20, Mezzanin 5.

Za odbor:

phil. **Jožef Reisner**, jur. **Ivan Bakovnik**,
tč. predsednik tč. tajnik.

Otroški vrtec v Škednju. Jedno celo leto je zavladoval magistrat, dokler je mogla rodoljubna gospodičina Dragica Gregorič odpreti šolski vrtec v Škednju. No, sedaj so vendar premagane vse težave in slovenski otroški vrtec v Škednju se je odprl danes.

Opozarjamo torej stariše v Škednju, ki žele dobre vzgoje svojim otročičem, da se upisovanje vrši še vedno. Kdor ima torej deco v primerni starosti, naj ne zamudi, vpisati jo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda na Gretli je daroval g. Ante Šuka z Barkovelj gld. 2. In sicer kakor razliko pri kmetijskem in vrtnarskem društvu za Trst in okolice.

Kedo izziva? Piše se nam: Nisem mislil Vam pisati o sledečem slučaju, ker po mojem mnenju je najbolje, da si otrešajo gada z prs oni, ki so si ga na prsih vzgojili. Ker sem pa čital, kako naši lahonski listi, ne izvzemši »mejnarodnega« »Lavoratore«, udrihajo po našem delaveu, oziroma po narodu našem, sem sklenil tudi jaz objaviti ta-le slučaj: V soboto dne 17. t. m., to je na dan pogreba nepozabene naše cesarice, sem šel potrtim sreem ogledat si sv. Jakobski del v žalovanje povitega mesta. Na ulici Barriera vecchia je nekdo prodajal slike pok. cesarice. Klicaj je v slovenskem in italijanskem jeziku: kupite slike pok. cesarice! Okolo sebe je imel množico kupovalcev; v isti hip pa sta šla mimo dva lahona, Eden njiju je bil že star, drugi mlajši. Prvi je rekel drugemu: Zakaj ne upijete ščavo in ne slavo?! na kar je prodajalec, ki ni slišal kljubovalca, pripomnil, da so slike vredne po 5 nč. Lah je izustil na to tako žaljenje pokojne mile vladarice naše, da me je kar mrz pretresel.

Na prvi mah sem mislil poklicati stražarja, toda umiril sem se ter ju pustil, da sta odšla in sem si mislil: oni, ki so si vzgojili gada na prsih, naj si ga tudi sami odpravijo. Očividce.

Iz sv. Križa nam pišejo: Hvala Bogu, da so minoli ti dnevi, ne da bi se bilo zgodilo kaj slabega v našem Križu. Italijani so odnesli pete po tihoma, pač pa je g. Busetti ostavil tu svojega — osla. Bržčas istemu jako ugaja — križka trava, kakor ugaja Italijanom avstrijski kruh.

G. Busetti ni imel nijednega prijatelja v sv. Križu razun — to se ume — slavnega capoville našega. Ta se je žalostil minole dni, da je bilo joj! Io sedaj čuva zvesto vse ono, kar je ostavil Busetti. (Tudi osla?! Stavec.) Da je naš kapovilla pravi Italijan, je razvidno že iz tega, da nosi »barbue«, to je po italijanski prikrojeno brado. Mogočen gospod je sedaj naš capovilla. Nekdaj je tolkel kamenje za železnico, sedaj je magistratni organ; zmožnosti ima za vse to, kar zahteva magistrat od svojih organov po okolici. Zato pa je gotovo, da bode capovilla, čim ga magistrat odslovi, zopet — nič, kakor je bil popred nič. Ponosen sme torej biti g. Busetti, da ima takega jedinega prijatelja med Križani.

V Sv. Križa prične trgatve dne 3. oktobra, Nekateri bodo imeli še precej, drugi pa skoro nič.

Slomšekova ustanova. Celjska »Domovina« piše:

»Prešerna ni več, Slomšek je ostavil prerano svoj rod in le njuna dela so ostala nam potomcem. Leta 1900. bode obhajal slovenski narod stoletnico njiju rojstva. Dočim zbira »Slovenija« za spomenik svojemu največjemu in najljubšemu pesniku, pozablja skoro na družega velikana, pozablja na A. M. Slomška.

Toda ne! Tudi stoletnica rojstva Slomšekova mora se proslaviti dostojno; i njemu na čast postaviti se mora spomenik, pa ne spomenik bronast ali kamenit, temveč v podobi dobrodelnega namena in to je: Slomšekova ustanova.

V to svrhu se je sestavil v rojstnem kraju Slomškovem, na Ponikvi, poseben odbor, ki bo nabiral po vsem Slovenskem prispevke za to ustanovo, namenjeno slovenskim dijakom, v prvi vrsti štajerskim in koroškim. Razumništva nam še vedno nedostaje in da nam ga nedostaje, krive so ponajveč slabe gnotne razmere slovenskega dijaka.

Odbor za Slomškovovo ustanovo obrača se torej tem potom do vseh sinov matere Slovenije, naj prispevajo po svojih močeh v ta blagi in koristni namen. Pozivljajo se posamezniki, posvetni in duhovni, pozivljajo se pa tudi različna narodna društva in denarni zavodi, da pomagajo vsak po svoji moči našemu plemenitemu početju do zaželenega namena. Vse stanove je ljubil blagi Slomšek, za vse stanove je deloval neustrašeno, vsem je bil voditelj in učitelj, posebno pa je bedel njegov plemeniti duh nad našo mladino. Slovenci, tudi mi gledamo nadepolno in ponosno na mladino slovensko, tudi nam je do tega, da doseže ona svoj smoter, da postane vredna naslednica velikega svojega očeta Slomška. Pomagajmo jej torej do smotra, podpirajmo jo zlasti gnotno in prispevaj sleherni svoj obolus za »Slomškovovo ustanovo«, da se bo mogla ob stoletnici Slomška že podeliti.

Gotovo lep namen, kateremu želimo tudi mi najboljšega uspeha.

Ljubljanska efektna loterija. Javno žrebanje srečk loterije, katero je Njegovo Veličanstvo presvitli cesar deželnemu stolnemu mestu Ljubljani Najmilostneje dovoliti blagovolil, vršilo se bode neprekljeno dne 4. oktobra letos ob šestih zvečer ob intervenciji občinskega sveta v mestni dvorani. Ker se bode to žrebanje že v nekolikih dneh vršilo, utegne nakupovanje srečk sedaj tem živahneje postati, ker je ta loterija, ki ima 2700 glavnih in pristranskih dobitkov v vrednosti 100.000 kron, nenavadno bogato opravljena in se glavni dobitki na željo onega, ki ga zadene, tudi v gotovini izplača. Srečke po kroni dobiti je v vseh ces. kr. tabačnih trafikah, loterijskih kolekturah in menjalnicah.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 11. septemb. do vstevši soboto, 17. septembra, umrlo je 49 moških in 44 ženskih, skupno 93 oseb. Lansko leto je umrlo ta teden 53 oseb. Doba umrlih je bila: 28 do 1 leta, 16 do 5 let, 9 do 20 let, 5 do 30 let, 4 do 40 let, 15 do 60 let, 12 do 80 let, 4 čez 80 let. Povprečno znaša umrljivost ta

teden 29.3 od tisoč. Vzrok smrti ta teden je bila najčesče sušica in sicer v 15, bolezn i v sapnikih v 7, vnetje v čevih v 5 slučajih.

Nesreča. Iz Dekani poročajo: 65-letni Ivan Šik je mazal večeraj, v nedeljo, kolesa svojega mlina. Na tem delu ga je prišlo kolo, ki mu je strlo desno roko in ga poškodovalo na ušesu in desni roki. Šika so takoj prepeljali v bolnico v Trst. (Doznajemo, da se danes Šiku odrezali roko. Ured.)

Policijske vesti. 22-letni Josip, 16-letni Ivan in 15-letni Fran S., bratje in vsi vozniki iz Rocola, so bili aretirani v soboto ob 11. uri predpoludne na njih stanovanju radi tatvine.

Ivan B., čevljar iz Trsta, je bil aretirán v ulici Media radi pevanja.

16-letni Anton K., imenovan »pol bella bestia«, je bil aretirán, ker je izgnan od tu.

23-letni sladčiča iz Italije, Anton B., je zahajal celih 5 mesecev v ubožnico — na kosilo, sedaj pa so ga aretirali radi pohajčenja.

37-letni voznik Alojzij F. iz Trsta je bil aretirán, ker je z nožem grozil nekemu brvecu. Alojzij je namreč ločen od svoje zakonske žene; poslednja živi sedaj z nekim drugim in ta neki drugi je prav — oni brvece. To menda vendar ni prav po misli Alojziju.

Koledar.

Danes v ponedeljek 26. septembra: Justina, dev. mč. Jutri v torek 27. septembra: Kozma in Damijan, muč.

Solčni:		Lunin:	
Zhod ob 5. uri 54 min.	Izhod ob 4. uri 11 min.	Zahod „ 5. „ 47. „	Zahod „ 1. „ 7 „

Ta je 40. teden. Danes je 268. dan tega leta, imamo torej še 97 dni.

Različne vesti.

Osveta prevarjene deklice. Fran Molnar, orožnik na Ogorskem, imel je več let ljubavno zvezo z lepo deklico iz dobre hiše, Elo Arkosi. Njemu na ljubo je zapustilo dekle svoje stariše, ki so se upirali njeni zvezi z Molnarjem ter odšli v Hidasmas, kjer je služboval on. Tam je stopila v službo kakor natakarcica v neko gostilno. Toda gostilničar ji je v kratkem času odpovedal službo, a ker jo orožnik ni mogel vzdrževati, jo je pregovoril, da je šla v Kološvar, a on jej je obljubil, da hoče med tem časom poskrbeti, da dobi kako boljo službo, v kateri mu bo možno vzeti jo za ženo. Dekle ga je slušalo. Iz Kološvara mu je pisala mnogo pisem, na katere pa ni prejela niti odgovora. Na to je šla v Hidasmas, toda Molnar ni hotel ničesar več slišati o njej. Necega večera ga je Ela počakala pred vojašnico, iz katere je šel v krčmo. Ko je stopil na cesto, je strelila nanj iz revolverja. Orožnik se je zgrudil na tla, a dekle je strelilo nanj še enkrat, potem pa je vrgla revolver vstran in zaklicala: »Ljudje, pridite, ustrelila sem psa!« Orožnik je umrl, a deklico so zaprli.

Medved v letovišču. Navadno se gospoda, ki hodijo po zimi na lov na medvede, hočejo po letu mirno zabavati v tihi gorski prirodi, toda, kakor javljajo iz letovišča Viragvölgy na Ogorskem, odločili so se tudi medvedje, da se malo pozabavajo v letovišču. Pred nekaj dnevi so namreč dobili tamošnja gospoda povsem novega gosta. Od nekod se je priklatil medved, ki povzročil veliko strahu gostom in vsej okolici. Iz nekega hleva je ukradel dve najlepši kravi, kateri je raztrgal tekom svojega bivanja v letovišču ter se pogostil z njima. Gostje so sklenili prirediti lov na medveda, da se zamorejo zopet svobodno kretati po okolici.

Anarhist Lucheni. V Genevi se hitro nadaljuje preiskava proti Lucheniju. Menenje, da je atentat na cesarico delo mednarodnega anarhizma, se ni potrdilo do sedaj. Lucheni je pripadal — to potrjuje on sam — malemu anarhističnemu klubu, kateri je zapisal na svojo zastavo propagando čina. Pogosto so imeli svoje seje. Tudi Lucheni je čisto poprijel za besedo in ko se je nekoč sprl s svojimi tovariši, je dejal, da izvede junaško delo in umori katerosibodi visokostojajočo osebo. Prine Henrik Orleanski, sin vojvoda od Chartresa, se je svojim odhodom odmaknil morilnemu orožju Luchenijevemu, vsled tega je strašna osoda zadela cesarico Elizabeto.

Lucheni taji, da ima sokrivce in jemlje vso krivdo na-se. Tako pripoveduje tudi, da je on sam napravil leseni ročaj na pilo, da-si je že dokazano, da ga je napravil eden njegovih tovarišev, ki je

že zaprt v Luzani. Sedaj nadzorujejo mnogo bolj strogo tuje delavce v Genevi, nego so jih nadzorovali prej. V mestu dela na raznih stavbah do 15.000 Italijanov. Zaprti so več oseb, ki so na sumu, da so sokrivi Luchenijevi, toda doslej brezuspešno. V stanovanju, kjer je stanoval Luchenij, je bila hišna preiskava, kjer pa se ni našlo ničesar posebnega razven nekaj anarhističkih spisov. Luchenij je plačeval za stanovanje in hrano po 1 frank in 50 cent. na dan. Z Luchenijem je bilo na hrani še sedem italijanskih delavcev, kateri so zaprti, da se izkaže, da-li ni kateri istih sokrivi Luchenija.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 26. (Zbornica poslancev). O otvorjenju seje sti hili dobro obiskani zbornici in galerija. Ministru in poslanci so došli v žalobni obleki. Ministri in poslanci so došli v žalobni obleki. Ministerski predsednik grof Thun je pozval starost poslancev, dr. Zurkana, naj prevzame predsedništvo. Dr. Zurkan je ugodil tej zahtevi ter je ogovoril zbornico povdarjaje, da globoka žalost, s katero je napolnjena vsa država, najde najvrednega izraza še-le po sklepu konstituirane zbornice. Zato prehaja takoj k volitvi predsednika.

Dunaj 26. (Nadaljevanje seje). Predsednikom zbornice je bil izvoljen dr. Fuchs. Dobil je 205 glasov, 119 listkov je bilo praznih. Zopet izvoljeni predsednik se je zahvalil na tem izrazu zaupanja ter je obljubil, da bo vršil svoj posel objektivno in nepristransko. Prosil pa je dobrohotne podpore zbornice.

Prvim podpredsednikom je bil izvoljen zopet dr. Ferjančič, istotako Lupul drugim podpredsednikom. Sojalni govor predsednikov na smrti pokojne cesarice so poslušali poslanci stoje. Takoj po tem govoru se je zaključila seja.

Dunaj 26. Včeraj se je vršila pod predsedništvom ministra za trgovino, dra. Baernreitherja, osnovna seja svetovalstva, pridodeljenega delavsko-statističnemu uradu. V seji so bili navzoči zastopniki ministerstev za notranje stvari, poljedelstvo, finance, železnice in trgovino. Minister je povdarjal, da je v tem svetu vedoma združil nasprotstva, ker le tako, ako se razgovore med sabo odkrito, lojalno, stvarno in resno, morejo se zgubiti polagoma nezaupnost in strankarski nazori. Na to so se zahvalili ministru za osnivanje tega sveta: v imenu industrijalcev člen trgovinske zbornice Adler, v imenu delavcev Hueber in v imenu znanstva prof. na vseučilišču, dr. Philippovich.

Pariz 26. Listi potrjujejo, da minister pravosodja Sarrien še omahuje in noče poprijeti inicijative za revizijo procesa Dreyfus. Temu nasproti pa sta ministerski Brisson in naučni minister Bourgeois uverjena, da je revizija jedina pot do pomirjenja prebivalstva.

Včeraj popoldne je bil shod sklican po patrijotičnem odboru. Jeden govornikov je ostro napadal ministerskega predsednika, ker hoče isti uvesti revizijo proti menenju pravoslovcev. Ljudje ki napadajo vojsko, pozabljajo, da je car prišel na Francozko pozdravit vojsko. Brez vojske ni domovine. Dreyfus znači izdajstvo domovine. Isti govornik je pozivljaj državljane, naj se združijo v patrijotičko ligo. Vsprejela se je resolucija v smislu govornika.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

	Od far.	do far.
Fizol: Koks	100 K.	12.75 —
Mandoloni novi	"	10.75 —
svetlorudeči	"	— —
temnorudeči	"	— —
kanarček	"	— —
bohinjski novi	"	10. —
beli veliki	"	— —
" mali novi	"	8.75 —
zeleni dolgi	100 K.	— —
" okrogli	"	— —
mešani hrvaški stari	"	6. —
štajerski	"	— —
Maslo fino štajersko	"	— —
Ječmen, št. 10	"	10. —
" 9	"	10.75 —
" 8	"	12.75 —
Zelje, kranjsko	"	7.50 —
Repa	"	— —
Krompir, štajerski	"	— —
Proso, kranjsko	"	11. —
Leča, kranjska	"	— —
Speh	"	60.50 61.50

razkosani	38.75	39. —
Riž, italijanski fini	20. —	21. —
italijanski srednji	20. —	20.50
Japan, fini	20. —	20.25
Rangoon, extra	15. —	15.25
" I	14.25	14.50
" II	11.25	11.50
Petrolej rusk, v sodih	17.50	—
v zabojih od 29 klg.	6.30	—
Olje, italijansko najfineje	69. —	70. —
italijansko srednje	62. —	63. —
bombažno amerik.	28. —	29. —
Malaga	36. —	37. —
Limon mesinski	7. —	8. —
Pomaranče mesinske	—	—
Mandeljni dalmatinski	96. —	97. —
Bari	78. —	80. —
Pinjoli	10.75	—
Rožlji dalmatinski	—	—
polješki	—	—
Smokve pulješke	—	—
grške v venci nove	17. —	17. —
Sultanine nove	58. —	60. —
Vamperli novi	29. —	30. —
Cibebe	—	50. —
Polenovke, srednje velikosti	41. —	42. —

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 26. september. (Izv. brzjav.)

Pšenica za september 73¹/₄, za december 68⁵/₈.
Koruzna za september 34³/₈, za december 34³/₈.
Mast 515.

AITE & ZADNIK

V TRSTU,
via Nuova, vogel via S. Lazzaro 8.

TRGOVINA

TKANIN IN MODE.

Velika zaloga
moških in ženskih stof za vse letne sezone.
Velik izbor
plaht, zagrinjal ter vsakovrstnega perila.

Zaloga drobnarije za šivilje, krojače in kitničarke. — Veliki izbor perkala in satina v najnovejšem risanju.
Sprejemajo se naročila moških oblek in perila po meri.

CENE NIZKE.

Za mnogobrojni obisk se priporočata udana
AITE & ZADNIK.

Konsumno društvo v Sv. Križu išče krčmarja

preko kaveije od 150 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Namizna jabolka

(Tafel-Obst.)

je dobiti več 100 klg. pri posestniku Jakobu Belec v Otoku pri Radovljici. Jabolka se držé do meseca aprila. Cena po dogovoru.

Sega zdravništva

dr. JOSIP KENDA

naznanja svojim bolnikom, da se je povrnil iz potovanja in ordinuje vsaki dan

od 10 — 11¹/₂ ure zjutraj

na svojem stanovanju v Vipavi

Parobrodne zveze med Trstom in Istro

V Žavle ob delavnikih zjutraj ob 5. — in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5. —, 8. —, 10.30, pop. ob 3. —, 5. —, 7. —) Mejpotoma se vstavi parnik pri Sv. Marku, Šklednju in sv. Soboti.
V Milje ob delavnikih zjutraj 4.30, 8. —, 11. —, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4. —, 6.30, 9.30, pop. ob 1. — in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5. —, 8.30, 12. —, pop. 3. — in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4. —, 6.30, 9.30, pop. ob 2. — in 7.30.)
V Koper ob delavnikih zjutraj ob 7.45, 10. — in 12. —, pop. 4. —, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7. —, 9. —, pop. 2.50, 4. — in 9. —. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 7.45, 10. —, 12. —, pop. 6. — Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30 7. —, 9. —, pop. 5. —.)
V Piran ob 11. — zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6. — zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11. — zj. Iz Pirana v Trst ob 6. — pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.
V Izolo. Glej Piran.
V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.
V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Piranu, Umagu, Citanovi, Poreču in Orseri.
V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvora, Umaga, Citanove, Poreča, Orsere, Rovinja in Fazane.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urnik, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.
Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjan, Gorico, Benetke. 8. — zj. nagl. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim. 9. — zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono. 9.55 zj. pošt. vl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Zagreb. 12.50 pop. osob. v Kormin. 4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim. 5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim. 6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo). 6.25 pop. pošt. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.15 pop. nagl. v Kormin. 8.15 pop. nagl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Reko. 8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke. 9.45 pop. mešan. do Mürzuschlaga.

Dohodi v Trst.

6.55 zj. meš. iz Mürzuschlaga, Beljaka itd. 7.33 zj. meš. iz Milana, Vidma, in Nabrežine.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.30 zj. v Herpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak. 4.45 zj. v Herpelje, Rovinj, Pulj. 8.50 pop. v Herpelje, Divačo, Rovinj, Pulj. 7.5 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Dohodi v Trst.

8.05 zj. iz Herpelja. 9.35 zj. iz Pulja, Rovinja. 11.15 zj. meš. iz Herpelja, Ljubljane, Dunaja. 7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane. 9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.

Zabavni vlaki.

Odhodi.

2. — pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4. —, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.

Dohodi.

2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana. 10.50 pop. iz Nabrežine, 11.02 pop. iz Kormina.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje gld. 21. —; samo večerno izdanje gld. 12. —, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenici! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti obranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“